

LAPSA KEPİLER

100

Cumhuriyetimiz
100 Yasında

—
Polisiye
Gerilim
—

TAVŞAN AVÇISI

DOĐAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Kum Adam

Tacizci

TAVŞAN AVCISI

Orijinal adı: Kaninjägaren

© Lars Kepler, 2016

Salomonsson Agency aracılığıyla yayımlanmıştır.

Yazan: Lars Kepler

İngilizceden çeviren: Solina Silahlı

Yayıma hazırlayan: Hülya Balcı

Türkçe yayın hakları: © 2023 Dođan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Mart 2023 / ISBN 978-625-6417-28-1

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Cüneyt Çomođlu

Sayfa uygulama: Yasemin Çatal

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62 / B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Dođan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Tavşan Avcısı

Lars Kepler

Çeviren: Solina Silahlı

Sabahın erken saatleriydi ve körfezin durgun suyu cilalanmış metal gibi ışı ışı parlıyordu. Lüks villalar henüz uykudaydı ama dış mekân lambaları yüksek çitlerle çalılıkların arkasında yanıyordu.

Elinde şarap şişesiyle sahil yolunda yürüyen sarhoş bir adam yüksek cephesi suya dönük beyaz bir evin önünde durdu. Elindeki şişeyi dikkatle yolun ortasına bıraktıktan sonra kanalı geçip siyah metal parmaklıklara tırmandı.

Çimenlikten geçti, ardından durup dengesizce büyük pencerele-re, avludaki ışıklara, içerideki mobilyaların belirsiz hatlarına baktı.

Eve yönelerek büyük porselen bahçe cücesine el salladı ve tö-kezleyerek ahşap yükseltiye çıktı. Dizini çarpmasına rağmen den-gesi bozulmadı.

Havuzun suyu mavi bir cam levha gibi parlıyordu.

Adam suyun kenarında sallanarak durdu, ardından pantolonu-nun fermuarını indirip havuza işedi ve deniz mavisi bahçe mobil-yalarına dönüp minderleri, sandalyeleri ve yuvarlak masayı ıslattı.

O soğuk havada çışinden buharlar yükseliyordu.

Pantolonunun fermuarını çekerken beyaz bir tavşanın çimen-lerde zıplayarak bir çalılığın arkasında gözden kayboluşunu izledi.

Gülümseyerek eve doğru yürüdü ve çitlere abandı. Çimenliğe inip durdu, sonra arkasına dönüp baktı.

Şaşkın zihni az önce gördüklerini anlamlandırmaya çalışıyordu. Siyahlara bürünmüş tuhaf suratlı biri ona bakıyordu.

Karanlık evin içinde ya da önünde durmuş, onun yansımasını izliyordu.

Yaz

Karanlık gökyüzünden yağmur çiseleyerek yağıyor, şehrin ışıkları çatıların üzerinde parlıyordu. Rüzgâr yoktu ve damlalar ışığın altında Djursholm'ü kaplayan puslu bir kubbeye dönüşmüştü.

Germaniaviken'in durgun suyunun yanı başında uzanan bir villa göze çarpıyordu.

İçeride genç bir kadın cilalı zeminde ve İran halısında bir hayvan kadar temkinli adımlarla yürüyordu.

İsmi Sofia Stefansson'du.

Duyduğu kaygıyla odaya dair en ufak detayları bile fark ediyordu. Kanepenin kolçağında, pil kapağı bantla sabitlenmiş siyah bir uzaktan kumanda, masanın üstünde halka halka su izleri vardı. Halının uzun saçaklarının arasına eski bir sıva parçası düşmüştü.

Zemin, arka odalardan birinde, birisi gizlice yürüyormuş gibi gıcırıyordu.

Islak taş yolda topuklu ayakkabılarıyla kaslı baldırlarına çamur sıçramıştı. Futbolu iki yıl önce bırakmış olmasına rağmen bacakları hâlâ kaslıydı.

Sofia elindeki biber gazını kendisini bekleyen adamdan gizledi. Bu kendi seçimiydi. Kontrol kendisindeydi, burada olmayı kendisi istemişti.

Adam bir koltuğun yanında durmuş, Sofia'nın temkinli adımlarla ilerlemesini izliyordu.

Sofia'nın yüz hatları simetrikti ama yanakları gençliğe özgü dolgunluğun ışıltısını saçıyordu. Üzerinde çıplak omuzlarını açıkta

birakan mavi bir elbise vardı. Kumaş kaplı bir dizi küçük düğme boynundan göğüslerinin arasına kadar iniyordu. Kolyesinin ucundaki küçük altın kalp, hızlanan nabzıyla birlikte boğazının tam altında yükselip alçalıyordu.

Kendini iyi hissetmediğini ve eve gitmek istediğini söyleyebilirdi. Bu büyük ihtimalle adamı kızdırırdı ama kabul etmekten başka çaresi olmazdı.

Adam, Sofia'ya, onu korkudan titreten bir açlıkla bakıyordu.

Sofia onunla daha önce karşılaştığı hissine kapıldı; çalıştığı bir yerde üst düzey yönetici ya da eski bir sınıf arkadaşının babası olabilir miydi?

Sofia ondan biraz uzakta durup gülümserken kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Adamın ruh halini ve tavrını anlayana kadar mesafesini korumaya karar verdi.

Elleri şiddete meyilli bir adamın ellerine benzemiyordu: Tırnakları düzgünce kesilmiş, sade alyansı yıllar süren evliliğinin izlerini taşıyordu.

"Güzel ev" dedi Sofia, yüzüne düşen bir tutam saçı geriye iterek.

"Teşekkürler" diye cevapladı adam.

Adam elliden fazla göstermese de eski bir evde yaşayan yaşlı biri kadar ağır hareket ediyordu.

"Buraya taksitle mi geldin?" diye sordu ve sertçe yutkundu.

"Evet" diye cevapladı Sofia.

Tekrar sessizliğe gömüldüler. Yan odadaki saat iki defa nazikçe çınladı.

Vazodaki zambaktan safran rengi polenler sessizce dökülüyordu.

Sofia, cinsel içerikli anları heyecan verici bulduğunu çok daha erken yaşta fark etmişti. Beğenilmekten, tercih edilmekten hoşlanıyordu.

"Daha önce karşılaştık mı?" diye sordu.

"Karşılaşmış olsak unutmazdım" diye cevapladı adam. Kırılmış seyrek sarı saçları geriye taranmıştı, sarkık yüzü parlak, kaşlarıysa çatıktı.

"Sanat eserleri koleksiyonu mu yapıyorsun?" diye sordu Sofia, başıyla duvarı işaret ederek.

“Sanatla ilgileniyorum.”

Adam, bağa çerçevele gözlüklerinin arkasındaki solgun gözle-riyle ona baktı. Sofia döndü ve biber gazını çantasına koyup yaldız çerçevele büyük bir tabloya doğru yürüdü.

Adam onu izledi; biraz fazla yakınında durup burnundan nefes alıp veriyordu. Göstermek için sağ elini kaldırdığında Sofia irkildi.

“On dokuzuncu yüzyıl.. Carl Gustaf Hellqvist” dedi. “Genç yaşta öldü. Acılarla dolu sıkıntılı bir hayatı oldu. Elektroşok tedavi-si gördü ama olağanüstü bir sanatçıydı.”

“Büyüleyici” diye cevapladı Sofia alçak sesle.

Adam “Bence de” dedi ve yemek salonuna geçti. Sofia, tuzağa doğru çekildiğini hissetse de onun peşinden gitti. Çıkış yolu yavaş yavaş arkasından kapanıyor, kaçıışı adım adım engelleniyordu sanki.

Geniş oda, döşemeli sandalyeler ve cilalı dolaplarla döşenmişti. Sıra sıra dizili pencereler suya bakıyordu.

Sofia oval yemek masasının kenarında iki bardak kırmızı şarap gördü.

“Bir kadeh şarap ikram edebilir miyim?” diye sordu adam, ona dönerek.

“Beyaz şarap tercih ederim varsa” diye cevapladı Sofia, adamın onu ilaçla bayıltmasından korkarak.

“Şampanya?” dedi adam gözlerini ondan ayırmadan.

“Çok iyi olur” diye cevapladı Sofia.

“O halde şampanya içelim.”

Bir yabancıya evine gittiğinizde bütün odalar tuzak, bütün nes-neler silah gibi görünürdü.

Sofia yardım çağırması gerektiği takdirde en azından onu du-yan birileri olur düşüncesiyle otelleri tercih ederdi.

Adamın peşinden mutfağa doğru giderken tuhaf, tiz bir ses duydu. Sesin nereden geldiğini anlayamadı. Adam duymamış gibi göründü ama Sofia durdu ve dönüp karanlık pencerelere baktı. Tam bir şey söyleyecekken bardağa düşen buz küplerinin çatlama-sına benzer belirgin bir ses duydu.

“Burada başka kimsenin olmadığından emin misin?” diye sor-du.

Bir Şey olursa ayakkabılarını çıkarıp n kapıya doğru koŐabilir-
di. Adamdan daha evikti ve paltosunu almadan koŐmaya baŐlarsa
rahatça dıŐarı çıkabilirdi.

Sofia mutfak kapısında beklerken adam Şarap dolabından bir
ŐiŐe Bollinger aldı. Tıpasını açtı ve iki ince bardağı doldurup ba-
loncukların çökmesini bekledi, ardından bardakları ağzına kadar
doldurup Sofia'nın yanına gitti.

Sofia şampanyadan bir yudum aldı. Tadı ağzına yayılırken baloncukların bardakta patladığını duydu. O sırada bir şey tekrar pencereye doğru bakmasına sebep oldu. Geyiktir belki, diye düşündü. Dışarısı karanlıktı. Mutfağın köşeli planının ve adamın sırtının cama yansıyan görüntüsünü gördü.

Adam kadehini kaldırıp içerken Sofia'ya uzattığı eli hafifçe titredi.

"Elbisenin düğmelerini biraz aç" dedi yumuşak bir sesle.

Sofia kadehini kafasına dikerken rujunun bardağın kenarında bıraktığı izi gördü ve onu masaya bırakıp bluzunun en üst düğmesini nazikçe açtı.

"Sutyen giymişsin" dedi adam.

"Evet" diye cevapladı Sofia ve ikinci düğmeyi de açtı.

"Kaç beden?"

"75 C."

Adam olduğu yerde durup yüzünde bir tebessümle onu izlerken Sofia terden koltuk altlarının karıncalanmaya başladığını hissetti.

"Külodun nasıl?"

"Açık mavi, ipek."

"Görebilir miyim?"

Adam Sofia'nın tereddüt ettiğini anladı.

"Affedersin" dedi hemen. "Çok mu açık konuştum? Sorun bu mu?"

"Önce ödemeyi halletsek daha iyi olur" dedi Sofia, aynı anda hem kendinden emin hem rahat görünmeye çalışarak.

"Anlıyorum" dedi adam kısaca.

“En iyisi...”

“Paranı alacaksın” diye atıldı adam, hafif sinirli bir sesle.

Sofia, daimi müşterileriyle görüştüğünde işler çok daha kolay, hatta hoştu ama yeni müşteriler onu her zaman geriyordu. İki çocuk babası bir adamın Täby’de onu boynundan ısırap garajına kilitlemesi gibi geçmişteki kötü tecrübeleri yeniden yaşamaktan korkuyordu.

Pembe Sayfalar ve *Stockholm kızları*’na reklam veriyordu ama onunla irtibata geçenlerin hemen hepsi zaman kaybından başka bir şey olmuyordu. Kaba dil kullananlar mı dersiniz, muhteşem seks vaadinde bulunanlar mı, şiddet ve ceza tehditleri savuranlar mı...

Yeni biriyle irtibat kurduğunda her zaman sezgilerine güveniyordu. Bu mesaj da güzel yazılmıştı. Fazlasıyla açıktı ama saygısız değildi. Adam isminin Wille olduğunu söylemişti, telefon numarası bloke edilmişti ve elit bir bölgede yaşıyordu.

Adam üçüncü e-postada ona ne yapmak istediğini ve ne kadar ödeyeceğini yazmıştı.

Sofia bunu bir uyarı olarak almıştı.

Her şey gerçek olamayacak kadar iyiyse o zaman bu işin içinde bir iş var demektir. Bu dünyada bedava yemek yoktu ve kendini tehlikeye atmaktansa cömert bir teklifi geri çevirmek daha iyiydi.

Ama işte buradaydı.

Adam dönüp ona bir zarf uzattı. Sofia parayı çabucak sayıp çantasına koydu.

“Bu kadarı iç çamaşırını göstermene yeter mi?” dedi adam.

Sofia içtenlikle gülümseyip elbisesini iki yanından tutarak dizine kadar kaldırdı. Elbisenin eteği naylon çorabına sürtünürken durup adama baktı.

Adam Sofia’nın gözlerine bakmadı ve Sofia elbiseyi beline kadar kaldırıırken o da gözlerini bacaklarının arasından ayırmadı. İpek iç çamaşırı Sofia’nın solgun bacaklarının arasında sedef gibi parlıyordu.

“Tıraş ettin mi?” diye sordu adam, biraz daha boğuk bir sesle.

“Ağda yaptım.”

“Hepsini mi?”

“Evet” diye cevapladı Sofia.

“Acımıyor mu?” dedi adam gerçekten ilgilenerek.

“Alşıyorsun” dedi Sofia başını sallayarak.

“Hayattaki birçok şey gibi” diye fısıldadı adam.

Sofia elbisesini bırakıp bacaklarına düşen kumaşları düzeltirken avuçlarındaki teri de silme fırsatı buldu.

Parayı almış olmasına rağmen tekrar gerildiğini hissetti.

Muhtemelen adam diğer müşterilerden beş kat fazla ödediği içindi.

E-postalardan birinde tam gizlilik ve kendisinin özel istekleri için ekstra ödeme yapabileceğini yazmıştı ama bu kadarı bile normalde aldığından çok üzerindeydi.

Adam ona ne yapmak istediğini yazdığında Sofia bunun kulağa çok da kötü gelmediğini düşündü.

Annesinin iç çamaşırlarını giyip Sofia’dan kasıklarına tekme atmasını isteyen endişeli bakışlı adamı hatırladı birden. Yerde acı içinde kıvrılırken Sofia’dan üzerine işemesini istemiş, bunun için ona ödeme yapmıştı ama Sofia adamın isteğini yerine getirememiş, parayı alıp kaçmıştı.

Wille “İnsanlar her türlü şeyden tahrir oluyor” dedi utangaç bir gülümsemeye. “Kimseyi zorlayamazsın elbette... Yani bazı şeyler için ödeme yapmak gerekiyor. Yaptığın şeyden gerçekten zevk almanı beklemiyorum.”

“Duruma göre değişir ama adam nazikse bazen zevk alıyorum” diye yalan söyledi Sofia.

Sofia ilanında doğal olarak tam gizlilik vaadinde bulunsa da her ihtimale karşı bir güvenlik önlemi de vardı. Evinde bir günlük tutuyordu ve kaybolduğu takdirde onu bulsunlar diye buraya görüşme ayarladığı kişilerin isimleriyle adreslerini yazıyordu.

Ayrıca Tamara, evlenip Göteburg’a yerleştiği için eskortluğu bırakmadan önce Wille’yle bir defa görüşmüştü. Uygunsuz bir davranışla karşılaşmış olsa seks işçileri forumuna bir uyarı bırakacağını biliyordu.

Wille ona bir adım yaklaşarak “Beni itici ve iğrenç bulmadığın sürece” dedi. “Yani sen çok güzelsin ve ben... eh, nasıl görüldüğümün farkındayım. Senin yaşlarındayken idare ediyordum ama...”

“İyi görünüyorsun” diye onu temin etti Sofia.

O an eskortların psikolog gibi olması gerektiğine dair duyduğu tüm o sözleri düşündü ama görüştüğu erkeklerin büyük kısmı özel hayatına dair asla bir şey söylemezdi.

“Yatak odasına çıkalım mı?” diye sordu Wille kaygısızca.

Sofia adamın peşinden geniş ahşap basamakları tırmanırken çok sıkıştığını düşündü. Yumuşak halı her basamakta ince pirinç çubuklarla sabitlenmişti. Büyük avizenin ışığı cilalı tırazbanlara yansiyordu.

Sofia'nın başlangıçtaki planı, bir gece için daha fazla ödeme yapabilecek, bir partide ya da seyahatte kendisine eşlik etmesini isteyecek özel müşterilere odaklanmaktı.

Eskort olarak çalıştığı üç yılda buna benzer işler almıştı ama müşterilerinin büyük kısmı iş çıkışı ailelerinin yanına gitmeden önce oral seks istiyordu sadece.

İyi aydınlatılmış büyük yatak odasına, gri renkli güzel ipek örtüsüyle çift kişilik büyük bir yatak hâkimdi.

Karısının tarafında Lena Andersson romanı ve süslü bir el kremi kavanozu, Wille'nin tarafındaysa koyu renk ekranında parmak izleri olan bir iPad vardı.

Adam Sofia'ya karyola direklerine önceden bağladığı siyah deri kayışları gösterdi. Sofia kayışların yeni olmadığını, üzerinde yer yer çatlaklar olduğunu ve renginin de solmaya başladığını fark etti.

Oda aniden sarsılıp birkaç defa etrafında döndü sanki. Sofia adama baktı ama adam fazlasıyla kayıtsız bir hali vardı.

Ağzının kenarında da beyaz diş macunu lekesi kalmıştı.

Basamaklar gıcırdarken adam koridora, sonra Sofia'ya baktı.

"İstedğin zaman beni çözeceğinden emin olmalıyım" dedi gömleğinin düğmelerini açarken. "Beni soymayacağından ya da paranı aldığına göre kaçıp gitmeyeceğinden emin olmalıyım."

"Elbette" diye cevapladı Sofia.

Adamın göğsü sarı tüylerle kaplıydı ve Sofia ona baktığında göbeğini içine çekmeye çalışmıştı.

Sofia adamı bağladıktan sonra tuvalete gitmek için izin isteyebileceğini düşündü. Odada banyo vardı. Kapısı açıktı ve Sofia aynadan altın mozaik duvarla duşu görmüştü.

“Beni bağlamamı ve acele etmemeni istiyorum; şiddetten ya da kaba kuvvetten hoşlanmam” dedi adam.

Sofia başını sallayıp ayakkabılarını çıkarttı. Doğrulduğunda yine başının döndüğünü hissetti. Adamın gözlerine bakıp elbisesini göbeğine kadar açarken kumaştan bir hışırtı yükseldi. Sofia başparmaklarını çoraplarının içine geçirip sıyırdı. İnce kumaş baldırlarında toplanırken boğulma hissi hafifliyordu.

“Belki de benim seni bağlamamı tercih ederdin, ne dersin?” diye sordu Wille, kendi önerisine gülümseyerek.

“Hayır teşekkürler” diye cevapladı Sofia, elbisesinin düğmelerini çözerken.

“Aslında çok rahat” diye espri yaptı, kayışlardan birini nazıkçe çekerek.

“Bunu tercih etmiyorum” dedi Sofia umursamazca.

“Diğer türüsünü hiç denemedim... Kabul edersen iki katı ödeme yaparım” dedi adam, bu fikre hem şaşırılmış hem de hoşuna gitmiş gibi kahkaha atarak.

Adamın teklif ettiği para Sofia'nın iki ayda kazandığı kadardı ama orada bağlı halde yatmak çok tehlikeliydi.

“Ne diyorsun?” diye gülümsedi adam.

“Hayır” diye cevapladı Sofia.

“Tamam” dedi adam çabucak ve kayışı bıraktı.

Tokalar karyola direğine çarptığında şingirdadı.

“Tamamen soyunmamı istiyor musun?”

“Biraz bekle” diye cevapladı adam, ona yine tuhaf bir bakış atarak.

“Banyoyu kullanmamın sakıncası var mı?”

“Birazdan” dedi Wille. Sesi nefesini kontrol etmeye çalışıyormuş gibiydi.

Sofia dudaklarında tuhaf bir serinlik hissetti. Bir elini ağzına götürdüğünde adamın yüzünde büyük bir tebessüm belirdiğini gördü.

Adam onun yanına yürüyüp çenesini nazikçe tuttu ve suratına tükürdü.

“Ne yapıyorsun?” diye sordu Sofia, aniden gelen bir baş dönmesiyle.

Bacakları tutmuyordu ve bir anda yere yığılırken dilini ısırıldı. Yere yığılırken ağzı kanla doldu ve adamın, tam tepesinde dikilip kadife pantolonunun düğmelerini açtığını gördü.

Sofia sürünmeye başladı ama kaçacak gücü kendinde bulamıyordu. Yanağını yere yaslayıp yatağın altındaki tozların arasında ölü bir sinek gördü. Kalbi öyle hızlı atmaya başlamıştı ki çarpıntısını kulaklarında duyuyordu. O an adamın ona ilaç verdiğini anladı.

“Yapma. Yapma” dedi, gözleri kapanmadan.

Sofia bilincini kaybetmeden önce adamın onu öldüreceğini ve bunun da yaşadığı son şey olabileceğini düşündü.

Sofia öksürerek uyandığında nerede olduğunu birden hatırladı. Wille'nin yatağına bağlanmıştı. Sırtüstü yatırılıp deri kayışlarla sabitlenmişti. Adam onu öyle sıkı bağlamıştı ki kol ve bacak kasları gerilmişti. Bilekleri yanıyordu, parmakları ise buz gibiydi.

Ağzı kupkuru, dili şişmişti ve ağrıyordu.

Bacakları aralanmış, elbisesi beline kadar açılmıştı.

Böyle bir şey olamaz, diye düşündü.

Adam dolaptaki şampanya bardaklarından birine önceden ilaç koymuştu muhtemelen.

Sofia yan odadan gelen iş konuşmasına benzer sesleri duydu. Sorumlu biri konuşuyordu.

Sofia pencereden dışarıya bakmak, gece mi yoksa sabah mı olduğunu anlamak için başını kaldırmaya çalışsa da yapamadı. Kolları çok ağrıyordu.

Adam odaya geldiğinde ne zamandır orada yattığını hiç bilmediğini fark etti.

Sofia'nın kalbi korkuyla doldu. Boğazının daraldığını, nabzının hızlandığını hissetti.

Olmaması gereken bir şey olmuştu.

Sakinleşmeye çalışıyor, konuşması gerektiğini düşünüyordu. Adamın yanlış kıza çattığını ancak onu serbest bıraktığı takdirde kimseye bir şey söylemeyeceğini bilmesini istiyordu.

Sofia eskortluğu bırakacağına kendi kendine söz verdi, bu işi uzun zamandır yapıyordu ve parayı ihtiyacı olmayan şeylere harcıyordu.

Adam aynı aç ifadeyle ona bakarken Sofia rahat görünmeye çalıştı. Burada bir şeylerin ters gittiğini daha en başından biliyordu.

Ama dönüp hemen uzaklaşmak yerine içgüdülerini görmezden gelmeyi tercih etmişti. Çok büyük bir hata yapmıştı.

“Bunu kabul etmediğimi söylemişim” dedi sakin bir sesle.

“Evet” diye cevapladı adam hafif bir tebessümle ve gözlerini Sofia'nın vücudunda gezdirdi.

“Bunu kabul eden kızlar tanıyorum. İstersen onlarla bağlantı kurmanı sağlayabilirim.”

Adam cevap vermedi ve burnundan derin bir nefes alıp yatağın diğer ucuna, Sofia'nın bacaklarının arasına gitti. Sofia bütün vücudunun terlediğini hissederken kendini bundan sonra olacaklara hazırlamaya çalıştı.

“Bu bir saldırı, farkındasın, değil mi?”

Adam cevap vermeden gözlüklerini düzeltip ilgiyle Sofia'ya baktı.

Sofia “Kendimi buna zorlanmış hissediyorum ve bundan rahatsız oluyorum” diye konuşmaya başladı ama sesi titreyince sustu.

Kendini daha yavaş nefes alıp vermeye, korktuğunu belli etmeye, yalvarmamaya zorladı. Tamara olsa ne yapardı? Arkadaşının çilli yüzü, hafif alaycı gülüşü, bakışlarındaki sertlik gözünün önüne geldi.

Adamın gözlerinin içine bakarak “Hakkındaki bilgiler evimdeki defterde var” dedi.

“Hangi detaylar?” diye sordu adam kayıtsızca.

“İsmin, ki muhtemelen uydurmadır ama adres, e-posta adresi, buluşma saatimiz...”

“Artık bunu biliyorum” diye başını salladı adam.

Ve Sofia'ya doğru sürünmeye başladığında yatak sallandı. Sofia'nın bacaklarının arasında durup iç çamaşırını çekiştirmeye başladı. Dikiş yerleri kopmuyordu ve Sofia o an omuzları çıkmış gibi bir ağrı hissetti.

Adam bu defa iki eliyle tekrar yapıştı. İç çamaşırını kalçalarına batıp canını yaksa da dikiş yerleri yine de yırtılmıyordu.

Adam kendi kendine bir şeyler mırıldandıktan sonra onu yataкта bıraktı.

40 DİLDE 17 MİLYON OKUR

*Beyazlar içinde on küçük tavşan,
Bir uçurmanın ucunda cennete gitmeye çalışıyordu.
Uçurmanın ipi koptu, hepsi birden yere düştü,
Cennete gitmek yerine hepsi birden...*

Her şey bu tekerlemeyle başlıyor. 19 dakika sonra ölüyorsunuz.
Maskeli biri gölgeler içinde bekleyip kurbanını izliyor.

Onu yavaşça öldürecek, cezasını verecek.

Tavşan Avcısı kurbanlarını tek tek avlıyor.

Nihai hedefine ulaşmadan da durmayacak.

Joona Linna ve Saga Bauer'ın karşılaştıkları en zor vakalardan birini
çözmek için zamana karşı yarışacaklar.

**Müthiş... Kepler ana ipuçlarını gözler önünde saklamakta
hiç bu kadar iyi olmamıştı.**

Publishers Weekly

Lars Kepler, İsveçli Alexandra Coelho Ahndoril ile Alexander Ahndoril
çiftinin takma ismi. Önceden kendi romanlarını yazan karıkoca,
Joona Linna serisini yarattı ve serinin bugüne kadar basılan romanları
uluslararası çoksatan listelerine girdi. Türkçede bu seriden
Hipnozcu, İnfazcı, Ateş Şahidi, Kum Adam ve *Tacizci* yayımlandı.

Çeviren: Solina Silahlı

